

Замість чубів — кілків блакитний молочай,
Сорочка з черепів (із крему й цвяхів виряд), —
Молочногубий — поруч з юнкою — розвора
Одягся в меч (травички кущик на плечі), —

I — з ліктів місяці дзюрчать, — ланцюг з очей —
Оазу кочову, де б сам — суддя і уряд ...
Угору мури скла із чашки, що узваром
Доби, що ловить душі на новий гачок. —

Зелені ятірці з усесвіту висильні
У мозку — плинні вежі — й підтюпцем васальним,
Та марно на стільці марчіє неба дар.

Каварня — колесо, — зі спиць — сургуч з веселок:
В повітрі поховали з почтом молоду, —
Аби серцями всі серветки притрусило

I — просвіт там, де небуття вже пащеками з дір.